

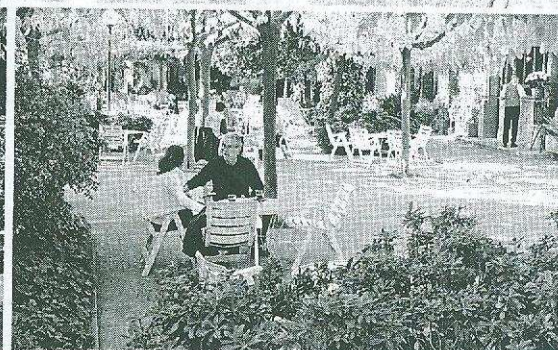
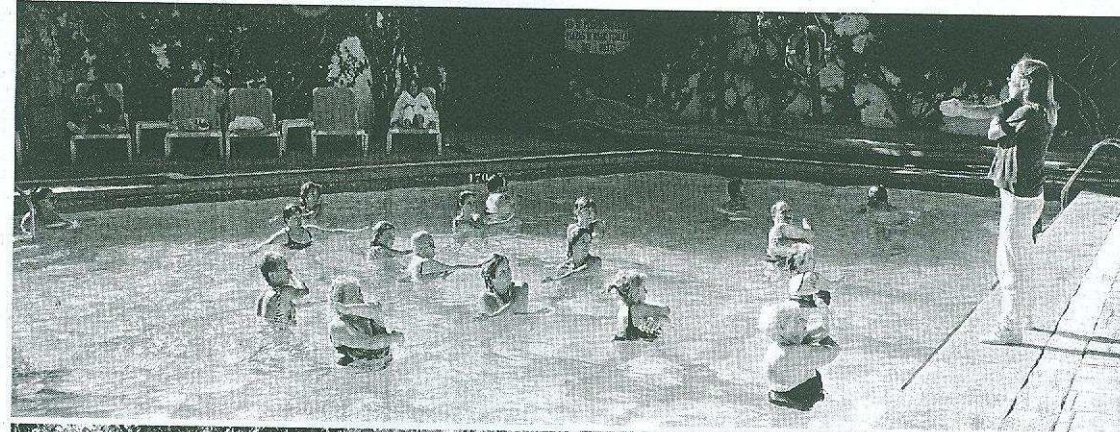
Contra el poder de Vichy

Els clients del balneari Prats de Caldes viuen resignats i amb tristor la incertesa sobre el futur del que ha estat durant dècades el seu espai de relax

ORIOI MAS
Caldes de Malavella

● Al balneari Prats tot era calma i tranquil·litat ahir al matí. Gent asseguda al pati prenent primer el cafè i després el vermut, i una monitora fent classes de gimnàstica aquàtica a la piscina. Allò que se suposa que ha de ser un balneari, vaja. La normalitat com a antídote, perquè aquest potser serà l'últim cap de setmana que la clientela podrà disfrutar de les activitats del centre termal, si no s'arriba a un acord entre els propietaris i Vichy Catalán perquè aquests últims tornin a subministrar aigua de la deu a can Prats.

El tema de conversa entre els clients, però, no podia ser cap altre que el possible tancament. La notícia que Vichy Catalán havia tallat l'aixeta va començar a córrer dijous al matí, davant la incredulitat general, que es va anar convertint en indignació a mesura que avançava el dia. Part de la clientela que hi ha aquest cap de setmana són assidus del balneari, i això encara els sap més greu. Per exemple, a la Maria Lluïsa de Barcelona, que explicava, fent un cafè amb la seva filla, que ja fa més de 50 anys que va al balneari Prats: «ja hi venia amb els meus avis quan tenia 8 anys, i amb 16 hi vaig conèixer a qui ara és el meu marit». Defineix amb la paraula «angoixa» el successos d'aquests dies, perquè diu que el balneari ha estat com casa seva, i que no concep anar a

A dalt, un grup de clients fent una classe de gimnàstica aquàtica. A baix, gent al pati i a la terrassa del balneari, ahir al matí. / O.M.

Caldes però no a can Prats.

En Juan i la Patricia, del Prat del Llobregat, visiten el balneari per primera vegada. Per reposar, però també per veure si val la pena oferir-lo dins els paquets turístics de la seva empresa. Van arribar ahir, i tot plegat els ha agafat de sorpresa, i amb indiferència. En canvi, les germanes

Isabel i Isidora Garcia, de Barcelona, ja fa 7 anys que venen amb els seus marits i sempre que han pogut han recomanat can Prats a familiars i coneeguts, i que mai els ha fallat. Han corregut molts balnearis, però que com aquest no en trobaran cap. Tots destaquen l'ambient familiar que s'hi viu, la

qualitat del servei i el tracte amb la direcció. També l'Enric i la Teresa, una parella de jubilats de Barcelona que es troben amb les amistats a Roses a l'estiu i la resta de l'any a Caldes. I d'això ja fa més de 25 anys. L'Enric ho té molt clar: «això que està passant és un perjudici per al poble, perquè en comptes

de tancar balnearis n'haurien de fer de nous, i si Vichy tem la competència, doncs que es dediqui a fer una bona gestió del seu. Això converteix Vichy en una marca antipàtica». I és que pel pati de Can Prats havia crescut l'animadversió cap a Vichy Catalán, única culpable segons la clientela que pugui des-

aparèixer un dels seus punts d'esbarjo i salut. Els propietaris, Rosa i Rafael Quintana, anaven més lluny, i acusen Vichy de voler-los ofegar i tenir el monopoli. Tots seran avui a la manifestació que s'ha convocat per l'aigua de Caldes. Unes aigües que, a més de termals, ara baixen més tèrboles que mai.

«Ja hi venia amb els meus avis, i quan tenia 16 anys hi vaig conèixer el meu marit», recordava ahir una clienta